

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้
ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านปารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์)
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย*

THE DEVELOPMENT OF THAI LANGUAGE WRITING SKILLS
BY USING PICTURE BOOK LEARNING MANAGEMENT PLANS
FOR PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS AT BAN PARUAK SCHOOL
(KHURURATSONGKHRO), MUEANGCHIANGRAI DISTRICT,
CHIANG RAI PROVINCE

ชลธิชา พลอะอาชีพ
Chonthicha Palaarcheep
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Chiang Rai Rajabhat University
E-mail : Chonticha.parasheep@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ จำนวน 5 แผน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง นิทานภาพ จำนวน 5 เรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของ

---

* Received 9 July 2021; Revised 9 December 2021; Accepted 11 December 2021

นักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.00/82.92 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 18.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.25 และนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 33.17 คะแนน มีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.92
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.68, \sigma = 0.45$)

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนภาษาไทย, นิทานภาพ, แผนการจัดการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this article were 1) to construct and examine the efficiency of picture book learning management plan for Prathomsuksa 2 students, 2) to compare pre- and posttest learning achievements of students after implementing the picture book learning management plans and 3) to assess the students' satisfaction towards the implementation of picture book learning management plans. The population were 6 Prathomsuksa 2 students at Ban Paruak School (Khururatsongkhro) in their semester 1/2020. The research instruments were 5 picture book learning management plans covering 15 hours and 5 topics; 2-item subjective test assessing Thai language writing skills achievement; 10-item 3 points rating scale questionnaire assessing students' satisfaction towards the implementation of picture book learning management plans. The results showed that :

1. The picture book learning management plans for Prathomsuksa 2 at Ban Pa Ruak School (Khururatsongkhro) showed the efficiency scores (E_1/E_2) at 80.50/81.00 which were higher than the 80/80 standard.

2. The students' posttest on Thai language writing skills were higher than the pretest while the pretest mean score was 18.50 (46.25%) and the posttest mean score was 33.17 that revealed the progress at 82.92%.

3. The students' satisfaction towards the implementation of picture booking learning management plans for Prathomsuksa 2 student was reported at the high level ($\mu = 2.68, \sigma = 0.45$).

Keywords : Thai Writing Skills, Picture Book, Learning Management Plan

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งต่อคนไทยเพราะเป็นภาษาประจำชาติ แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและเป็น มรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารที่ช่วยก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในสังคม ดังที่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (คณาจารย์สมานมิตร, 2547, น. 15) ได้นำพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงพระราชทานเนื่องในโอกาสวันประชุมวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2505 มากล่าวไว้ตอนหนึ่งความว่า “ภาษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง ประเทศไทยนั้นมีภาษาของตนเอง ซึ่งจะต้องหวงแหน เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้”

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะ ทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการเขียนถือเป็นทักษะการสื่อสารที่มีวิธีการซับซ้อนกว่าทักษะอื่นในกระบวนการทางภาษา เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน ต้องใช้ความพยายามและความตั้งใจที่จะสื่อความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมา การเขียนยังใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการ และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ในสาขาต่าง ๆ อีกด้วย ทั้งนี้ วรรณิ โสมประยูร (2553, น. 147) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่าเป็นเครื่องมือสื่อสาร

สำคัญของมนุษย์ที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเสนอต่อผู้อ่าน จึงถือเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญมาก สอดคล้องกับ สนิท สัตโยภาส (2556, น. 12) ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารของนักเรียนที่ใช้ในการถ่ายทอดข้อความ ความรู้สึก นึกคิด เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ถือเป็น การพัฒนาสติปัญญา และเป็นการแสดงออก ซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียน และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียนสูง

แม้ว่าภาครัฐจะให้ความสำคัญต่อการเขียน และได้บรรจุการเขียนไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่พบว่า นักเรียนก็ยังคงประสบปัญหาในเรื่องของการเขียนอยู่มาก ดังที่ กมล รอดคล้าย (2557) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยว่า จากการสำรวจการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในกลุ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 ทั่วประเทศ จำนวนประมาณ 6 แสนคน พบว่า มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.8 ที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และอีก 2 แสนคน หรือคิดเป็นร้อยละ 35 ที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง ซึ่งตัวเลขดังกล่าวถือเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง สอดคล้องกับ กานดา เดชวงศ์ญา (2553, น. 2-3) ซึ่งกล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน โดยมีสาเหตุหลายประการ เช่น นักเรียนส่วนใหญ่เขียนไม่ได้ เพราะขาดพื้นฐานความรู้ ขาดความคิดสร้างสรรค์ และขาดความสามารถในการลำดับความคิดความต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน นอกจากนี้ นักเรียนมีความเห็นว่าการเขียนเป็นเรื่องยาก ปัญหาด้านครู พบว่า ครูขาดทักษะในการใช้วิธีการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนภาษาไทย โดยเมื่อพิจารณาผลการประเมินแบบสรุปรูปการอ่านออกเขียนได้ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในปีการศึกษา 2560 พบว่า ผลการประเมินด้านการเขียนเรื่องครั้งที่ 2 สิงหาคม มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 36.36 ระดับพอใช้ และครั้งที่ 3 พฤศจิกายน มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 50.00 ระดับดี ซึ่งผลการประเมินทั้งสองครั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ผลการประเมินดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนเรื่องได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา พบว่า ปัญหาสำคัญในการเขียนของนักเรียนคือไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก และความคิดของตนเองผ่านการเขียนได้ หรือทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร โดยนักเรียนยังขาดทักษะและความสามารถในการคิดเป็นลำดับเหตุการณ์ ขาดการสร้างจินตนาการในการแต่งประโยคและเขียนเป็นลำดับเรื่องราว มีการใช้รูปแบบประโยคซ้ำ ๆ และมีการใช้คำฟุ่มเฟือย มีการลำดับคำวาท ทำให้การเขียนสื่อ

ความหมายได้ไม่ดี ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการเขียน และเกิดความเบื่อหน่ายในการเขียน

จากการศึกษา พบว่า วิธีการแก้ปัญหาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้น จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะบ่อย ๆ อย่างเป็นระบบ และสม่ำเสมอ และต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติและวัยของนักเรียนด้วย โดยครูควรเลือกใช้เทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กสนใจ ได้รับความรู้ และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมกัน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนนั้น สามารถทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การใช้นิทานภาพ เพราะนิทานมีเรื่องราวที่น่าสนใจและทำให้ผู้อ่านเกิดความสนุกสนาน ดังที่ สุขานันท์ ทองดี (2553, น. 1) กล่าวว่า โดยธรรมชาติของเด็กจะชอบนิทาน การใช้นิทานมาประกอบการสอนแก่นักเรียนนับเป็นการสร้างสื่อที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะนิทานมีเค้าโครงเรื่องง่าย มีการดำเนินเรื่องรวดเร็ว ใช้ภาษาง่าย สื่อความหมายตรงไปตรงมา สามารถทราบผลได้ทันทีเมื่ออ่านจบ และตัวละครในนิทานมีพฤติกรรมเคลื่อนไหวต่อเนื่องกัน ชวนให้ติดตามและใคร่รู้ต่อไป สอดคล้องกับ ศิริมา โพธิจักร (2553, น. 16-17) ซึ่งกล่าวถึงนิทานว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างดี นิทานเป็นแหล่งความรู้ทางภาษา การเล่านิทานเป็นเครื่องมือที่ทำให้การถ่ายทอดภาษาเป็นไปอย่างมีความหมาย กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสารและแสดงออกทางภาษาได้ง่ายนำไปสู่การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ทักษะ นิทานยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและช่วยกระตุ้นและพัฒนาจินตนาการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

นอกจากนี้ ผลการศึกษาของจันทริมา สุคนธ์ทรัพย์ (2558, น. 79) พบว่า การสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาไทยหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับอุมาพร บุญถม (2553, น. 80) ซึ่งพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วยให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับพวงทอง ไชยศรี (2551, น. 69) ซึ่งศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทานสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้เพิ่มสูงขึ้นได้ และ

นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทยในระดับมาก

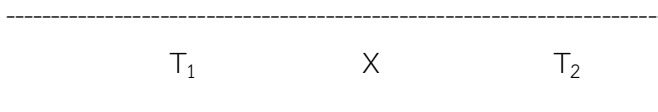
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้นิทานภาพเป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) ให้ดีขึ้น โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) ที่มี ประสิทธิภาพโดยจะเลือกใช้นิทานภาพที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีขั้นตอนการ ฝึกทักษะการเขียนเรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปหายาก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถ ในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้มีพัฒนาการทางการเขียนที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน ป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์ สงเคราะห์)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **แผนแบบการทดลอง** เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) โดยใช้แผนแบบการทดลองที่ดัดแปลงมาจากแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 109) ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพ (Diagram) ได้ดังนี้

- T₁ แทน การทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาไทยก่อนเรียน (Pre-test)
- X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์)
- T₂ แทน การทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียน (Post-test)

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียน 6 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 15 ชั่วโมง ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยเท่ากับ 0.93 และมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.95 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ผลการทดลองใช้ พบว่า การทดลองแบบ 1 : 1 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 70.83/74.67 การทดลองแบบ 1 : 10 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 75.25/75.75 และการทดลองภาคสนาม ใช้กับนักเรียน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 80.50/81.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

3.2 นิทานภาพ จำนวน 5 เรื่อง ประกอบด้วย เรื่องที่ 1 เก็บให้เข้าที่ เด็กดีทำได้ เรื่องที่ 2 เด็กดีช่วยงานบ้าน เรื่องที่ 3 ไข่ไก่ของใบบัว เรื่องที่ 4 ต้นกล้าปลูกผัก และเรื่องที่ 5 กิจวัตรประจำวัน ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยเท่ากับ 0.90 และมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.80 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผลการทดลองใช้ พบว่า แบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผลการทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

4.1 ทดสอบทักษะการเขียนภาษาไทยก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับก่อนเรียน)

4.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น ใช้เวลาเรียนแผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 15 ชั่วโมง

4.3 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพครบทั้ง 5 แผนแล้ว ดำเนินการทดสอบทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ฉบับหลังเรียน)

4.4 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการดังนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะทำการหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่เกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เกิดจากการนำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะทำการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน

5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะทำการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.50/81.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 18.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.25 และนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 33.17 คะแนน มีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.92

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.68$, $\sigma = 0.45$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.50/81.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพอย่างเป็นระบบเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพนักเรียนและสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนภาษาไทย โดยนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนเรื่องได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก และความคิดของตนเองผ่านการเขียนได้ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาด้วยการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 218-220) และวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 113) ได้เสนอแนะไว้ นั่นคือ เริ่มจากการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กำหนดเวลา เทคนิค/กระบวนการที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เขียนรายละเอียดหรือเนื้อหาสาระของแผน การวัดผลประเมินผล

ระบุสื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการบันทึกหลังการสอน ตามลำดับ อีกประการหนึ่ง สื่อการเรียนรู้สำคัญที่นำมาใช้ คือ นิทานภาพ เป็นสื่อที่มีความเหมาะสมกับวัย ความสนใจ และธรรมชาติของนักเรียน สามารถช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดและจินตนาการของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี เมื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้วได้นำไปเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วจึงนำไปทดลองใช้เพื่อหา ประสิทธิภาพ จึงพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.50/81.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยืนยงค์ แพงการिया (2549) ซึ่งพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยโดยการใช้กิจกรรม นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 85.54/87.91 สูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ ศุภศิริ บุญประเวศ (2552) ซึ่งพบว่า การพัฒนาหนังสือ นิทานเพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.31/84.89 และสอดคล้องกับ นงลักษณ์ เตชะ (2554) ซึ่งพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อนิทานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 87.22/93.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 18.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.25 และนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 33.17 คะแนน มีความก้าวหน้า ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.92 ทั้งนี้เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการสอน ภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ดังที่ วรณิ โสมประยูร (2551, น. 32) ได้เสนอแนะไว้ นั่นคือ มุ่งเน้นการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบคู่กันไป มุ่งเน้นการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ คำนึงถึงวัย ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน มีการเลือกใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เพื่อสร้างความ เพลิดเพลินและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ให้มากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นิทานภาพเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ความเหมาะสมกับวัยและ พัฒนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอย่างมาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพ จะช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดและนำไปสู่การฝึกทักษะการเขียนให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี เริ่มตั้งแต่การฝึกเขียนคำแต่งประโยค และเขียนเป็นเรื่องราวสั้น ๆ ตามประสบการณ์หรือ จินตนาการของนักเรียน ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบนิทานภาพแล้ว นักเรียนจึงมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ

สามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยืนยงค์ แปรการिया (2549) ซึ่งพบว่า เมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนิทานแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละอยู่ในช่วง 49.10 - 57.20 เช่นเดียวกับ นางลักษณ เตชะ (2554) ซึ่งพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อนิทานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 66.81 และสอดคล้องกับ จันทริมา สุคนธ์ทรัพย์ (2558) ซึ่งพบว่า การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่ารวก (คุรุราษฎร์สงเคราะห์) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.68$, $\sigma = 0.45$) ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการจัดการศึกษาตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget, 1972; อ่างโนทิตนา แคมมณี, 2553, น. 64-66) นั่นคือ คำนึงถึงพัฒนาการของเด็กและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการนั้น มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัยของตนเอง มีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจลักษณะต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้นิทานภาพเป็นสื่อสำคัญในการเรียนการสอน เพราะเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างดี การสร้างนิทานภาพผู้วิจัยได้จัดทำภาพให้มีความสวยงาม สีสันสดใส มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและใกล้เคียงกับการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนคำ ประโยค และเรื่องราวจากประสบการณ์ของนักเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการออกแบบกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ให้น่าสนใจ โดยมีการนำเกม เพลง และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ มาใช้ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนานและมีความสุขมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้ว นักเรียนจึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงทอง ไชยศรี (2551) ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทยโดยใช้นิทานในระดับมาก เช่นเดียวกับ อุมาพร บุญถม (2553) ซึ่งพบว่า

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุทธิณี ศรเพชร (2556) ซึ่งพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ มีดังนี้

1.1 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด

1.2 ขณะที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนควรดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด โดยควรมุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด

1.3 การฝึกทักษะการเขียนให้แก่นักเรียนนั้น ควรมีการตรวจวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง พร้อมให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ถูกต้องแก่นักเรียนด้วย

1.4 การศึกษาในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่อ่านได้เก่งและคล่องจะสามารถเรียนรู้และทำกิจกรรมต่างๆ ได้เร็วและมีความสามารถในการเขียนได้ถูกต้องและเขียนสื่อสารได้ดี ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป

1.5 นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูไม่ควรกำหนดเวลาในการทำกิจกรรม แต่ควรปล่อยให้ นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบนิทานภาพกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติหรือวิธีการอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กมล รอดคล้าย. (2557). “อึ้ง ป.3 อ่านเขียนไม่ได้” ใน โพสต์ทูเดย์. เรียกใช้เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2561, จาก <https://www.posttoday.com/social/general/327189>.
- กานดา เดชวงศ์ญา. (2553). การใช้วิธีสอนแบบเลือกสรรที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณาจารย์สมานมิตร. (2547). หลักการสอนภาษาไทยสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- จันทริมา สุขนทรทรัพย์. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ทศนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นงลักษณ์ เตชะ. (2554). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อนิทานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- พวงทอง ไชยศร. (2551). การพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนภาษาไทย โดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเหล่า จังหวัดลำปาง (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยีนยงค์ แพงการिया. (2549). ความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันกำแพงปลาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรรณิ โสมประยูร. (2551). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ . (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริมา โพธิจักร์. (2553). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศุภศิริ บุญประเวช. (2552). การพัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพฯ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท สัตโยภาส. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- สุขนันทน์ ทองดี. (2553). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทานคุณธรรมที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน เซนต์โยเซฟบางนา จังหวัดสมุทรปราการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุทธิณี ศรเพชร. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุมาพร บุญถม. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบ ธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

